

- 1.) 3673. 1934. június 15. vegyes
politika pót. /
- 2.) 3763. 1934. szeptember 20. politika pót
ntörög. /
- 3.) 3877. 1934. december 21. titulus ntörög /
- 4.) 3982 1935. március 11. történelmi ntörög. /

Bécsen, Hajdu

1912. dec 14. ref.

Által 17/12.

MAGYAR KÖZTUDOMÁNYOS AKADÉMIA
 JOG ÉS ÁLLAMTUDOMÁNYI KARA.
 ELK.: 1935 FEB. 25.
 599 szám. Előirat:
 1934-1935 Utóirat: 740/1934-35

Ugyaság!
Dr. Kőrösi Andor

Végelent megsejtés! Reforám Tegye 1935 11/2

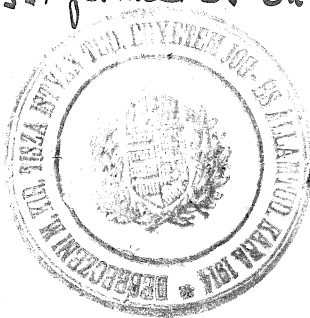
Birtoklata kiadva:

Dr. Kőrösi Andor
 és

Dr. Fegye Gyula.

együtt ny. 2. Törvény uraknak

Debrecen. 1935. február 25. én.

[Signature]
 v. i. dékán

Büntetőjogi doctori értekezése a

"Részességről"

Hertész Béla
jogszígművelő.

Törvényszék:

Dr. Terfy Gyula: Szasságügyi Zsebör-
vénytar. 1930. Bpest.

Dr. Pinkey Ferenc: A magyar büntetőjog
története.

Dr. Hlavics Gyula: A tettség és ~~előzettség~~
tana. Bpest. 1893. II. k.

Dr. Isak Gyula: "Büntető" törvénykönyv.
1930. Bpest. II. kiadás.

Bevetés.

Részességről beszélünk, ha többben, közös akarattal s közös erővel hoznak létre bűncselekményt. Vagyis tehát a részesség többet szándékos közreműködése valamely büntető cselekmény létrehozására. Ezek szerint tehát a részesség feltételei, hogy a büntető cselekmény véghezvite-

le megkerdesét, hogy a közzemű-
ködés szándékos legyen - ez termé-
szetszerűen magában foglalja azt
is, hogy a gonátlanságból elkö-
vetett bűncselekménynél a részes-
ség lehetősége ki van zárva, - to-
vábbá, hogy a közzeműködés köz-
vetlen okozati összefüggésben álljon
a bűntett, vagy vétség elköveté-
sével. A már elkövetett bűntett,
vagy vétségre vonatkozólag utó-

lag elkövetett bűnös cselekmények,
mint pl. a bűnpártolás, a részesség
fogalmához nem tartoznak.

A közreműködés különfé-
le módjainak csoportosítása hozta
létre a büntetőjog tudományában
a részesség különféle fajait.

Vannak büntetendő" cse-
lekmények, melyek létrejöttéhez szük-
séggel több személy közreműkö-
dése kívánatik meg. Ilyen pl.

párbaj, vérfertőztetés. Vannak
büntető "cselekmények, melynél
a tett elkövetése nélkül is meg-
történhet, hogy több személy mü-
ködjön közre. Ez az u. n. önkéntes
részesség, amikor a cselekmény for-
málilag egy ember által is elkö-
vethető.

Néltve természetét a kör-
reműködés általános, vagy külö-
nös, azert, amint a részesei val
a büntett, vagy vétésé ugyanazon

nemében vagy annak ugyanazon
különös fajában, pl. a pargyilkosság-
ban is büntösöttek válnak.

Egyszerű, vagy minősí-
tett a részesség, illetve a közreműködés
ahhoz képest, amint az egyszerűen
pl. lopás, vagy rablás, vagy minő-
sített módon, pl. a tolvajnál, a rab-
lónál fegyver van, követtetik el.

A tevékenység szempontjá-
ból a büntetőjog mai fejlettségi
fokán részességi alapot különöz-

tetünk meg: 1, felbujtást, 2, bűn-
segélyt, 3, társtetterséget.

Felbujtó az, aki más a
büntetendő cselekmény elkövetésére
szándékosan rábír. Tettes az, aki
a büntetést, vagy vétséget közvet-
lenül maga követte el, bűnsegéd
az, aki a tettesnek a büntetendő
cselekmény elkövetését közreműkö-
dése által lehetővé teszi, vagy meg-
könnyíti. A felbujtót és tettest el-
sősorban a bűnsegéddel, bűnszervező-
vel

nek szoltat nevezni.

A részesei közreműködésének legkiválóbb alakzatai a bűnszövetség és bűnbanda, mely nagy mértékben hozzájárul a bűnrészeség tanának összehangolásához. A bűnszövetség többet előleges szövetségét jelent valamely közösen célba vett büntett együttes elkövetésére, míg a bűnbanda többet szövetségese több, egyenként meg nem határozott büntett elkövetésére.

A részességtől különbözik a bün-
zett fel nem jelentése, a bünparto-
lás és az organdasság, melyek mind
valamely főbüntéssel, vagy vétse-
ggel állanak kapcsolatban.

Az 1878. V. t.c. watlakozva a
modern s újabb törvénykönyvekhez,
nem vette már fel a büntetésesség
fejezetébe azt, ami a részességre go-
rosan nem tartozik, s ehhez képest
a fölbujtó, bünsegéd és társtettesek
meghatározása, a felbujtó és bün-
segéd megbüntetése, továbbá a tet-

tesek túllépését a személyes tulaj-
donságok és körülmények befolyá-
sát a tettesek és részesek megbün-
tetésére vonatkozó intézkedési köré-
be (69-84 §§.-)

ft. felbujtás fogalma,
felbujtó.

(Felbujtó a Btk. szerint az, a-
ki mást büntett, vagy vétség elő-
vetésére szándékosan rábír. A Btk.

69.§-a szerint, aki mást a büntett,
vagy vétség elkövetésére szándéko-
san rábír (felbujtó,),

aki a büntett, vagy vétség
elkövetését szándékosan előmozdít-
ja, vagy könnyíti, vagy annak előmoz-
dítására, vagy könnyítésére rábír, ugy-
szintén, aki másokkal a esetmény
elkövetésénél, vagy annak elővetése
után nyújtandó segély, vagy a se-
letményből származó haszon bizto-
sítása, vagy pedig a hatósági in-
terkedések meghívása iránt

megelőzőleg egyetért (bűnsegéd).

A felbujtás és bűnsegélyezés közös fővétele az elkövetett bűntetendő cselekmény, melyre nézve avarategység létesült a felbujtó és a bűnsegéd között egyfelől és másfelől a tettes között.

A felbujtás és bűnsegélyezés minden bűntetendő cselekménynél, tehát a kihágásoknál is előfordulhat. Fontos azonban az, hogy a bűntetendő cselekmény elkövetve legyen, illetve ha a büntett vagy véttség kísérlete bűntetendő, akkor legalább meg-

kísérve legyen. Ha a bűncselekmény
csak az előkészületig jutott el, ez esetben
a felbujtás s bűnszegélyezés nem bün-
tendő, bármi lett legyen is a felbuj-
tó vagy segéd szándéka.

További közös feltétel, a közös
szándék, ugyanazon büntetendő ce-
lekmény elkövetésére. Ezen közös szán-
dék csak akkor fog megmaradni, ha va-
lamennyi résztvevő között egyetér-
tés van az elkövetni szándékolt
büntetendő cselekmény iránt. Mint

már fentebb is mondtam, felbuj-
tás és segélyezés csak szándékos bün-
cselkményeknél fordulnak elő, ellen-
ben hi van zárva a gondatlanság-
ból eredő vétségek esetében.

Feltétel még az is, hogy
a felbujtónak és bűnszolgájának egyfelől,
s a tettesnek másfelől, ugyanazt az
eredményt kell akarnia. A felbujtási
tevékenységet nem szükséges közvet-
lenül a tettesrel szemben elkövetni.
Lehet azt közvetítő által is. Ez a

Közvetett felbujtás. Itagyis tehát va-
larit a felbujtó arra bujt fel, hogy
az bírja rea a kiszemelt tetteit, hogy
bizonyos bűncselekményt követően el.
Ez az eset felbujtás a felbujtásra. Eb-
ben az esetben az első felbujtó fele-
lős a felbujtásért. A közvetítő csak ak-
kor felelős a felbujtásért, ha valóságos
reabiró tevékenységet fejtett ki, ellene-
setben csak értelemi bűnözésed lesz. (Tör-
vényeszerű, hogy a törvény az első fel-
bujtót súlyosabban bünteti.

Együtttes felbujtás van akkor, ha
a reábirást egyszerre többen, közösen
vitték véghez. A felbujtás látszólagos,
ha valaki oly személyt bírt reá a
cselekmény elkövetésére, akinek a
cselekménye a Btk. 76-77, s követ-
kező 78-ot alapján nem beszámitha-
tó. Aki öntudatlan állapotban, vagy
bejáratást kizáró elmezavarban, vagy
ellenállhatatlan kénszer folytán ce-
lekszik, nyilvánvalóan akarat nélküli
eszköze a felbujtónak, aki ennél fogva

maga vállal tette. A tettes azonban
ezekben az esetekben is csak az, aki tény-
leg rábirta az illető egyént a cselekvésre.

Bűnsegédről.

Bűnsegéd az, ki a tettesnek
a véghezvitel módja tekintetében ta-
nácsot ad. A bűnsegítés fogalma
a tevékenység különbözősége folytán
sokféle alakban jelentkezik. Bűnse-
géd az, aki a büntetésre való elkövetés
előmozdítását előmozdítja, vagy köny-

nyiti, tehát a tettet és eredmény
véghesríttele előtt, vagy alatt physi-
kai közreműködéssel, vagy pszichikai
módon támogatja.

Éli a büntető "eredmény
előmozdítására, vagy könnyítésére
valókat rábir;

aki a tettel és eredmény el-
követése után nyújtandó segély, vagy
eredményből származó haszon biz-
tosítása, vagy pedig a hatósági in-
tezkedések meggyújtása iránt előle-
gesen egyetért.

Általában alább jelentkezik a bűnsegítés, szükséges, hogy a segéd, a bűntett elkövetését hatályosan előmozdítsa.

A bűntető "cselekmény" előmozdítása, vagy fizikai, vagy pszichikai módon történhetik. Iszerint van fizikai, vagy pszichikai bűnsegéd.

Pszichikai bűnsegéd az, aki a bűntető "cselekmény" elkövetőjét tanáccsal, tanítással, figyelemreztetéssel, emlékezéssel, vagy más felvilágosítással támogatja.

A fizikai segéd az, aki valamely tetteges közreműködéssel, pl. az eszközök beszerzésével, a helyszínen

való állással, vagy más hason-
ló módon könnyíti elő a bünteten-
dő cselekmény véghezvitelét. Bár
az előkészület magában véve nem
büntetendő, de ha ezt az előkészített
cselekmény véghezvitelére követi, úgy
törvényeink szerint segéd gyanánt
büntetendő az, aki az előkészítő ce-
lekményekben a véghezvitel megkön-
nyítése, vagy előmozdítása céljá-
ból résztvett. A véghezvitelben való
tettes közreműködés folytán bün-
segéd gyanánt ítéltetett el az, aki
erőszakos nem-i közöleténél a nőt
lefojgva tartotta, mi alatt arról tár-
sa közösült.

Bűnsetjely nemcsak a cselekmény
szándékos előmozdítása által, de mul-
asztás által is előállhat. A mulas-
tásnak kötelesegteljesítés megszerzé-
sében kell állnia, nem pedig nega-
tív magatartásban, mint pl. bűn-
tett meg nem aratályozása, vagy
fel nem jelentése. A kötelesegsze-
résen kívül azonban szükséges még
az aratagság is a tettes és a mu-
lasztást előveto között, hiszen ez a
részesség általános feltétele is. A
segéti tevékenység "első" esete azonban,
mivel valaki a bűntette elővetését
előmozdítja, vagy könnyíti, kivéte-
lesen a segéd vagy a tettes körti

egyetértés nélkül is megvalósulhat.
Pl. a cselelt bosszúból nyitva hagyja
a kaput, hogy azon a tolvajok ara-
dálytalanul bemehessenek. Ez ilyen cse-
lelt előmozdítja a lopás elkövetését
s minthogy emellett még szándéká-
ban is volt azt előmozdítani, cselek-
ményében a bűnsegélyezés megva-
lósultnak tekinthető.

Nemcsak a tettet lehet rábir-
ni a büntetőre, cselekmény elő-
vetésére, épeny fel lehet bujtani
valakit segélynyújtásra is. Vala-
ki pl. egy halatost rábir arra,
hogy egy harmadik személy szá-
mára állulást fizesítsen. Ezen eset-

ben a tolvajt retten támogatja; közvetlenül a káros, aki az alkul-
cst károsítja; s közvetve az, aki a ká-
rost a kulcs károsítására rábírta. A tettes-
hez viszonyítva nem különbözik az
egyik bűnség a másiktól, mert
mind egyik csak a más által tervezett
és elővetett büntett előmozdításához
vagy könnyítéséhez járult hozzá. A
bűnség felbujtója tehát csupán a
a segéddel szemben követ el felbuj-
tást, míg a Tetteshez való viszonyá-
ban, mint pszichikai bűnség je-
lentkezik. Az ilyen segéd csak az
által felbujtott segéddel érintke-
zik, az akaratosság mégis meg van

Röste és a büntetőbíró cselekmény elkövetője között - hiszen az a részesség foglalkoztatása.

A büntetőbíró további mőtja az utolsó segélynyújtás, melyet valaki a tettenél előre megígér. Ebben az esetben a segéd fizikai tevékenysége rendszerint csak a büntető bevétele után következik be és pedig azért, hogy a tettes részére a cselekményből származó hasznot birtosítja, vagy a reávonatkozó hatósági intézkedéseket meg-hiusítja.

Táristettesek.

A táristettség egyik faja a részességnek. Bár a táristette is tettese a végrehajtott büntetendő cselekménynek, felelőssége azonban különbözik az egyedüli tettes cselekményétől. Az egyedüli tettes ugyanis egymaga követi el a büntetendő cselekményt tényállásukához tartozó összes ismérvet. A táristettség azonban mindegyikre elővet valamit a büntetendő cselekmény tényállásukának ismérvei közül, s összesen együttes közreműködésük által hozzák létre a tényállá-

dírot, mint részec. A Btk. 70. §-a fe-
jezi is ezt a szavakkal: „tettesek-
terintendők.” Nyilvánvaló tehát, hogy
csak együttesen terintendők tettesek-
nek, de külön-külön egyik sem tettes
abban az értelemben, amelyben ezt
a Btk. minden egyes büntető-
cselekménynél meghatározza. Vagyis
a társ-tettség azt jelenti, hogy a
büntető cselekmény a maga tel-
jeségében létrejött, de annak tény-
állását nem ugyanaz a tettes
valósította meg.

A Btk. 70. §-a szövegint azt
mondja: „tettesek terintendők min-
daz, kik a büntettet, vagy vétséget

együtt, vagy közösen követik el.^o
Ebben a meghatározásban külön-
ti el a törvény a tártettes fogalmát
a 69. §. 2. pontja szerinti bűnség fogal-
mától. A tártettesek a bűncselekményt
együtt, vagy közösen követik el, míg a
bűnség csak előmozdítja, vagy könny-
nyíti a bűncselekmény létrehozatalát.
A tártettes cselekménye tehát oly ce-
lekedetet jelent, mely a büntetendő ce-
lekmény véghezvitelének konstitutív
elemei közé tartozik, tehát vagy a bűn-
tetel magával, vagy csak valome-
lyik ismérvével közvetlenül összefüggő
tevékenységet képez.

A tártettség fontos eleme to-

vábbai az, hogy a közreműködő
együtt, vagy közösen kövessék el a
büntetendő cselekményt. Bár a 70. §
nem mondja ki, de önként követke-
zik a társietesség fogalmából, hogy
a társietessék közreműködése, mint
a részesség általában, csak szándékos
lehet. Ez magától értetődő is egyé-
ként, mert hiszen együtt, vagy köz-
ösen csak arról követhetnek el büntetendő
cselekményt, amit kívánt egyetértéssel.
Ez az egyetértés pedig magában kell,
hogy foglalja egyfelől a büntett elő-
zetésének szándékát, másfelől, hogy a
cselekvő a vele egyetértő társa által vég-
hezviesendő cselekedethez közreműködésével
járuljon hozzá.

A részesei büntetése.

A Btk. 74. és következő §-ai intézkednek a részesei büntetéséről. A 74. § kimondja, hogy "a tettesek és azok felbujtói, az elkövetett bűntettre vagy vétségre határozott büntetéssel büntetendőek." Az e §-ban idézett tettesek alatt, természetesen a társtettesek is értenőd, mert hiszen a tettes büntetése nem lehet más, mint amit a cselekmény elkövetésére a törvény megállapít. Nyilvánvaló tehát, hogy az olyan tettes, bár társtettes közreműködésével - a büntetendő cselekményt véghezvitte, ennek a tettesnek az elité-

lénél a 71 §. lesz az irányadó, mert hiszen ilyen esetben a tettes e § nélkül is részolgált a törvény által meghatározott büntetésre. Az önálló tettes, általában véve súlyosabb büntetendő, mint ugyanolyan körülmények között lévő társtettes. A társtettesek közül pedig súlyosabb elbírálás alá tartoznak azok, akik a bűncselekmény véghezvitelénél kisebb, több közreműködést fejtettek ki.

A főbűjtő szintén a fentebb idézett szabály alapján lévén, az előzetesen meghatározott cselekményre meghatározott büntetéssel büntetendő. A főbűjtő büntetésének megállapításánál e §-ra kell hivatkozni. A büntetés felfozása vagy le-

szállítása egyébként a főlajtolóra nézve is ép úgy, mint a bevégzett büntetendő cselekmények tetteseinél, a Btk. 90-91 §§. alapján történik.

A bűnsegéd megbüntetésére a Btk. 92.§.-a szerint, a bűnsegédet büntetésének megállapításánál a kísérletre vonatkozó szabályok alkalmaznak irányadóul."

A főszabály itt is az, hogy a bűnsegéd enyhébb büntetendő, mint a tettes. E tételnek gyakorlati alkalmazása azonos elvek szerint történik, mint a kísérletnél. Úgyban halálbüntetés helyett 5 évi, életfogytig tartó fegyházzal büntetendő cselekmény esetén 3 évi fegyházzal kisebb büntetést a 72.§.-ra való

hivatkozással sem lehet közölni.

A bűnsegédnek megbüntetésénél figyelembe vevendő az a jog, melyben a büntett vagy vétség elkövetésének elhatározására befolyással voltak, továbbá a büntett vagy vétség elkövetésére segélyük által közreműködtek. Ezen tételhez egyébként a bejáratás általános elveiből inkább folynak.

A sajtó útján elkövetett büntetendő cselekmények esetében a megbüntetés alapjául sajtótörvényünk szerint a felelős felelősség elve szolgál. A felelősség első fokozatán mindig a szerző áll. Ha ennél szerényebb kapható, az is felelősségre vonható, más szerény ellen ugyanazon sajtóvétség miatt büntető eljárás in-

ditani nem szabad. Ha azonban egy-
cikknek több szerzője van, ezek mint
szerzőtársak, együttesen vonatnak fele-
lőségre. A bírói gyakorlat szerint szer-
zőtárs az is, aki más valamilyen sajtó-
közlöny megírására reábirta.

A felelőség második fokozatán a kiadó áll, további fokon a fele-
lős szerkesztő, nyamadtulajdonost terheli
a felelőség.

Excessus mandati.

Ha a tettes súlyosabb kimutetés a-
la csi' esetelményt követett el, mint a-
melyre a fölbujtó reábirta: a súlyosabb
bejáratás esetelmény a fölbujtót nem

terheli. Ugyanezen szabály áll a bűn-
segédre nézve is. (73. §.)

A fölbujtó a segéd és a tettes
közös felelőségének alapja az akaratgy-
ség. Amint a fölbujtó és segéd a tétessel
egyetértőleg elérni akart, az mindnyá-
juknak beszámítandó. Ez oronban, amit
a tettes a közreműködő részesek számé-
kán kívül elővetett, csak neki számítandó
be.

Ez excessus mandati szempontjá-
ból megkülönböztetendő a qualitativ
és quantitativ túllépés. Ez első abban
áll, hogy a tettes egészen másirányu és
másnemű bűntetendő cselekményt követ
el, mint amire a részes száméka
irányult. Pl. valaki fölbujtja a tettet,

hogy lopja el másnak az óráját.
Ha vállalja a megbízást, azonban a
bűncselekmény elkövetése előtt fegyvert
vesz magához. A lopás nem sikerül s
a tolvaj menekülés közben a zajt m-
tő cselekedet megöti. Ennél az esetben pon-
tosan meg lehet állapítani, hogy az
elkövetett cselekményből mennyi terheli
a kézest, mert arranézve nem forog-
hat fölön kétség, hogy a tettesnek egés-
zen másnemű büntetéselő" cselekménye
forog fenn, mint amennyire a részes
akarata és előrelátása irányult, az
utóbbat semmi körül semmi körülmé-
nyek között sem terheli. Ebben az esetben
a felbujtó nem arra bírta rá a tettest,
hogy öljön, tehát ezen cselekmény csak

neli számítható be.

Ugyanaz áll abban az esetben is, ha a tettes hasonlóan, de súlyosabb büntetést visel véghez, mint amennyiben a részes közreműködni akart; pl. lopás helyett rablás stb.

A quantitativ túllépés abban áll, hogy a tettes ugyanazt a eredményt követte el, melyre a részes felbújtotta, de a részes által számítottánál súlyosabb minőségűvé teszi. Pl. ha a fenti példánál az órák közül még más egyebet pl. ékszereket is elviesz.

Az excessus mandatorum további különbség lehetséges az eszközökben s az eredményben is. Az előbbinél

példáját mutatja az az eset, mielőtt
ketten, vagy többen pusztán kézzel meg-
támadnak egy harmadikat, s e közben a
támadóik egyike a többiek túltán járul
szegve ragad s a megtámadottat éle-
től is megfosztja. Az excessus az eret-
ményben pl. akkor is elő, ha többen esu-
pion bántalmazási szándékkal intőnek
támadást egy harmadik ellen s a táma-
dóik egyike pl. ölésapással kéri a sértet-
tet, ki ennek következtében meghal. Míg
az excessus az eszközökkel sohasem
számítható be a részesnek, addig az e-
rőtelvényben beszámítható a részesnek is.

A tettesek excessusával éppen el-
lentetes az az eset, ha verélyebb

bíntett, vagy vétés követetik el, mint
amikor a tettes felbujtva, vagy segí-
tyelve volt. Természetesen, hogy az ilyen
esetben úgy a tettesnek, mint a ré-
szesnek egyaránt a cselekedet bíntetu-
sá cselekmény fog beszámíttatni, mivel
a bíntetés alapja mindig az elkövetett
bíntett.

Személyes körülmények kihatása a részesekre.

A Btk. 74. §-a szerint valamilyen
tettes vagy részes személyes tulajdonságai
vagy körülményei, melyek az elkövetett
cselekmény bíntetethetőségét megrövidítik,

büntetését említhetik vagy súlyosbíthatják:
a többi tette és vétsége nézve tekintetbe
nem vehető.

Ismeretlen tulajdonságok, az
ember személyében rejlő, attól elválaszt-
hatatlan és állandó tulajdonságok, mint
pl. fiatal kor, a szülői vagy gyermeki mi-
nőség, a szíkténység stb. -

Ismeretlen körülmények az ember
viszonyai, vagy vonatkozásai más emberek-
hez, illetőleg dologhoz, mint pl. hivatali
minőség, a családi viszony stb. Ismeretlen
tulajdonságok és körülmények a büntető cél-
múgy elővetőikhez való viszonyukat, ille-
tőleg az utóbbiakra való kihatásukat tekint-
ve több csoportra osztandók.

Annak büntethetőséget meg-
szüntető s a büntetést enyhítő, vagy su-
lyosbító körülmények, pl. öntudatlan
állapot, fiatalkor stb., vannak olyan
körülmények, amelyek a delictum elköve-
tési eseményét nem érintik s nem oka-
ritják át, de a törvény különös rendelkezé-
sénél fogva ugyanazon büntetendő es-
emény körébe belül, annak súlyosabb
minőségű faját eredményezik.

Az enyhítő, súlyosbító, továbbá
a büntethetőséget kizáró körülmények né-
gyint olyanok, amelyeket a törvény külö-
nösen kiemel, részint olyanok, amelyek
a beszámitás szabályaiból önként követ-
keznek. Ezen körülmények a

részekre nem terjedhet ki, az természeteszerű. A részesség, életműltig, teltő belátás hiánya stb. mind olyan körülmények, amelyek teljesen öre vannak fogva annak neméjével, akire vonatkoznak s amelyek épen ezen körülmény-nél fogva a tétellel összeműködő más neméjekre sohasem terjedhet ki.

Dr. Klassics Gyula a 74. §-ról azt mondja, hogy „az ebben kifejezett szabály, amelyben a büntetést kiszáró s az enyhítő és súlyosító körülmények neméjének természetére vonatkozik: a be-számítás oly általános körülménye, amely-hez kétség nem fér. Amikor kétség fér az:

hogy vannak oly személyes tulajdon-
ságok, vagy körülmények, amelyek a ve-
lemény természetét változtatják meg, s
amelyekre nézve felmerülhet az a kérdés,
hogy terheli-e a többi részest, s ha nem:
miért s miért nem?" (B. P. XI. 84. lap.)

Azoknak személyes körülmé-
nyek, melyek érintetlenül hagyják ma-
gát a tettet, azonban az illető bünte-
tendő vélemény természetét, vagy mi-
nősítését változtatják meg. (Pl. a szán-
tatos emberiség köréből a felmenő ágleli
kolonon és házastársan, továbbá a tör-
vénytelen anya által házasságon

Kivül született gyermekén elkövetett
ölés. A testisértes csetei közül a felmenő
ágbeli rokonon elkövetett súlyos és könnyű
testisértes.

Annak olyan büntetőrendje
cselmenyer, amelyen csak bizonyos
sajátos tulajdonságok, vagy bizonyos
következtében jöhetnek létre. A
vérfertőzőhöz pl. fel és lemenő ágbeli
rokonok, illetőleg testvérek közösiülése
szükséges. A házasságtörést csak érvényes
házasságban élő személy követheti el. A
büntetőrendje cselmenyer abban külön-

bőve a fentebb már említett esetek-
től, hogy míg amasolnál a tett ma-
gában véve, a személyes tulajdonság,
vagy viszony hozzájárulása nélkül is
büntetendő, s a tulajdonság vagy vi-
szony csak esetleg járul a tényállás-
ukhoz, melyet azután bíróság irány-
ban módosít. addig az utóbbi esetek-
nél éppen a személyes körülmény az,
amely a cselekményt büntethetővé teszi.

A hivatali visszaélések köré-
be azok, melyeknek tényállásukra más kö-
röségi büntetés, vagy vétség tényállásá-
val azonos, ugyanolyan szempont

ala' esnek, mint a Btk. "különböző" helyein más büntetendő cselekményekkel kapcsolatban előforduló delictumok, amelyeknél az a körülmény, hogy közhivatalnok követte el, súlyosabb minősítőnek szolgáltatja az alapot. Pl. közhivatalnok által elkövetett lopás, zsarolás, csalás stb. stb.

Speciális eset a közhivatalnok passzív megvennése. A megvennése közhivatalnok éppen közhivatalnoki minősége folytán súlyosan büntetendő.

ym

Tartalomjegyzék.

<u>Bevetetés</u>	3. oldalon
<u>A felbujtás fogalma, fejbujtó</u>	11. -"- -"-
<u>Bűnszegősköl</u>	18. -"- -"-
<u>Tárostettesek</u>	26. -"- -"-
<u>A részesei büntetése</u>	30. -"- -"-
<u>Excessus mandati</u>	34. -"- -"-
<u>Személyes körülmények kihatá-</u> <u>sa a részésre</u>	39. -"- -"-